

den revideret. Det gjorde han igen i Gaar, og jeg vil da give omtrent det samme Svar, som jeg gav i Fjor, i Haab om, at Sagen derved maa komme et Skridt fremad i den rigtige Retning. At fremsætte et Lovforslag om en fuldstændig Revision af Jernbaneskyldloven anser jeg for haabløst. Jeg tror, at Meningerne om, hvorledes denne Lovs Indhold ideelt burde være, er saa forskellige, at der ikke vil kunne opnaas Enighed i Rigsdagen om en Ændring af den, medmindre der tages særskilte Forholdsregler. Den Bestemmelse i Jernbaneskyldloven, som ubetinget er mest forkastelig, og som i Virkeligheden gør Loven fuldstændig værdiløs, er den, at der først skal svares Afgift af en Ejendoms Værdistigning, naar denne overstiger 10 pCt. af Ejendommens samlede Værdi før Værdistigningen. Denne Bestemmelse ved jeg at det ærede Medlem fra Hillerød som saa mange andre er imod, og denne Bestemmelse vil jeg gerne være med til at fjerne, men det forekommer mig, at man saa maatte opnaa Enighed om, at man vilde afholde sig fra yderligere Ændringer under Lovforslagets Behandling. Jeg vil altsaa henstille til de ærede Partier at tage Stilling til, hvorvidt de vil være med til at ændre denne Lov paa dette ene Punkt- og i øvrigt give Afkald paa andre Ændringer.

Det ærede Medlem fra Hillerød omtalte Toggangen paa Nord- og Kystbanen og komplimenterede mig for Toggangen paa Kyst- og Klampenborg-Banen, som jeg benytter, da jeg bor i Charlottenlund, medens han er utilfreds med Toggangen paa Nordbanen, som han benytter. Jeg tror, at det ærede Medlem har Ret i, at Toggangen paa Nordbanen er utilfredsstillende. Det er jo al Toggang overhovedet for Tiden, men det er meget muligt, at det ærede Medlem har Ret i, at Toggangen paa Nordbanen er saa utilfredsstillende, at en Ændring burde søges hidført, og da det Tidspunkt nærmer sig, da der kunde være Mulighed for eventuelt at føre Kyst- og Klampenborg-Banens Tog ind gennem Boulevardbanen, hvorimod dette ikke kan blive Tilfældet med Nordbanetog, vil der muligvis komme et Tidspunkt, da en Forandring i Toggangen kunde gennemføres. Jeg tør dog ikke love det ærede Medlem noget i saa Henseende, men det skal blive overvejet. — Det ærede Medlem omtalte, at der i Fjor var en Bevilling paa 90,000 Kr. til Tjenesteboliger forskellige Steder i Landet. Han havde — med Rette maa jeg sige — ventet, at der vilde være kom-

met en saadan Bevilling i Aar, hvorefter der skulde opføres Tjenesteboliger i Lille-rød og Lyngby. Men Grunden til, at en saadan Bevilling ikke er foreslaaet, er den, at den tidligere Bevilling ikke er bragt til Anvendelse, fordi man har fundet, at Omkostningerne ved Foranstaltningen vilde i saa høj Grad overstige Overslagene, at den burde udskydes.

Det ærede Medlem fra Vonsild (Hansen-Stavnsbjerg) omtalte Færgerne og refererede til, at jeg en Gang havde lovet, at man snart vilde naa til at føre Vognene over Lille Bælt. Ja, det har været lige ved at blive til Virkelighed. Men saa kom Krigen og omstyrtede hele denne Sag, idet der, som det ærede Medlem ved, har været en saa omfattende Trafik, at de Forudsætninger, man var gaaet ud fra, aldeles er bristede. De nødvendige Forberedelser til en Overførelse af Vognene er dog truffet, og naar det Tidspunkt indtræder, da Trafikken atter kan bringes ind i normal Gænge, vil man altsaa kunne overføre Vognene.

Det ærede Medlem fra Horsens (Hans Nielsen) omtalte Spørgsmaalet om Lokomotivbygning herhjemme og udtalte som sin Formening, at hvis vi havde haft en Lokomotivfabrik her i Landet — jeg antager, det ærede Medlem tænkte paa en Statsfabrik —, havde der ikke været noget i Vejen, saa havde vi haft de fornødne Materialier, for saa gik det ærede Medlem ud fra, at vi havde forsynet os med saadanne. Jeg maa reagere noget imod den Tankegang, der ligger til Grund for det ærede Medlems Bemærkninger, thi den Omstændighed, at der i Aarene 1914—17 har raset og endnu raser en Verdenskrig i Europa af en saadan Virkning, at snart sagt alt er bristet, kan ikke have noget som helst at gøre med Spørgsmaalet om, hvorvidt vi skal have Lokomotivbygning i Danmark. I den Forstand vil man alligevel ikke under nogen Omstændighed kunne være sig selv nok, som det ærede Medlem tænkte paa. Jeg finder heller ikke, at Spørgsmaalet om Lokomotivbygning i Danmark eller om en Statsfabrik for Lokomotivbygning er et særligt socialistisk Spørgsmaal, det er udelukkende et Hensigtsmæssighedsspørgsmaal og bør afgøres efter de Hensyn, som ellers er de gældende. Hvis jeg kunde komme til det Resultat, at Lokomotivbygning her i Landet vilde være fordelagtig eller endog blot forsvarlig, skulde jeg meget gerne bidrage dertil, og jeg maa sige, at jeg har ogsaa bidraget dertil, idet slet ikke saa faa Lokomo-